

§ 3.

I betimelig Tid, forinden Tilladelse til Omnibus- eller Fragtmandskørsel i Henhold til § 2 I., II. og III a. og b. agtes givet, skal vedkommende kommunale Myndighed forelægge Sagen ledsaget af en nærmere Redegørelse, derunder navnlig ogsaa for Tilladelsens Vilkaar, for Ministeren for offentlige Arbejder, ved hvis Foranstaltning det bliver at undersøge, om den paagældende Kørsel kan faa Betydning for bestaaende Jernbaner, Postruter eller koncessionerede Sporveje.

Skønnes dette ikke at være Tilfældet, har Sagen sit Forblivende ved det kommunale Raads Beslutning; i andet Fald bliver Sagen med de indhentede Oplysninger paa ny at behandle af Raadet, og saafremt dette med mindst $\frac{3}{4}$ af Raadets Stemmer fastholder sin Beslutning, er denne endelig. I modsat Fald afgør Ministeren Sagen.

§ 4.

Ministeren for offentlige Arbejder er bemyndiget til uden de kommunale Raads Samtykke at tillade postbefordrende Automobilruter.

Saadan Kørsel skal dog i Henseende til Afgifts Betaling og øvrige Vilkaar være undergivet tilsvarende Bestemmelser, som for anden Omnibus- eller Fragtmandskørsel er opstillet som Betingelser for vedkommende kommunale Myndigheds Tilladelse.

De nærmere Regler herom fastsættes af Ministeren for offentlige Arbejder, der for disse Ruters Vedkommende er bemyndiget til at meddele de nødvendige Dispensationer fra nærværende Lovs Bestemmelser.

§ 5.

Tilladelsen knyttes til bestemte Betingelser, bl. a. med Hensyn til Overholdelse af nærmere fastsatte Takster, og for Omnibuskørsel desuden af en Maksimumsgrænse for Passagerernes Antal.

Føreren af et til Omnibuskørsel bestemt eller faktisk benyttet Motorkøretøj skal være mindst 22 Aar og have ført Automobil i mindst et Aar.

Føreren skal derhos have bestaaet en særlig Prøve, hvorom nærmere Regler fastsættes af Justitsministeren efter Forhandling med Ministeren for offentlige Arbejder.

§ 6.

Ministeren for offentlige Arbejder er bemyndiget til, efter Forhandling med Justitsministeren, at paabyde ensartede Bestemmelser om de særlige Krav, der stilles til Motorkøretøjer, som er bestemt til at benyttes eller faktisk benyttes til Omnibuskørsel, samt til at udfærdige et Regulativ for disse.

§ 7.

For saa vidt angaar de ved nærværende Lovs Ikrafttræden med Tilladelse i Henhold til § 19 i Lov om Færdsel af 1. Maj 1923 bestaaende Omnibusruter, er Ministeren for offentlige Arbejder bemyndiget til under fornødent Hensyn til saavel Op- landets og den lokale Trafiks som Samtrafikkens Interesser at træffe Bestemmelser om, hvorvidt disse Ruter vil være at opretholde, forandre eller nedlægge, ligesom til eventuelt at oprette nye Ruter til Gengæld for nedlagte, alt under Iagttagelse af følgende:

Til Medhjælp for Ministeren og ved dennes Foranstaltning nedsættes et Udvalg (midlertidigt), bestaaende af en af Ministeren udnævnt Formand og 10 Medlemmer, der tillige med en Suppleant for hver beskikkes af Ministeren efter følgende Regler:

Generaldirektørerne for Statsbanerne og Postvæsenet fremsætter hver for sig Indstilling til Ministeren angaaende et Medlem og en Suppleant.

De øvrige 8 Medlemmer og Suppleanterne for disse skal repræsentere henholdsvis Privatanerne, Amtskommunerne, Købstadkommunerne, Sognekommunerne og Landkommunerne med bymæssig Bebyggelse, saaledes at hver af disse Interessegrupper faar 1 Repræsentant, Amtskommunerne dog 2, samt Indehaverne af Tilladelser efter nærværende Lov til Omnibus- og Fragtmandskørsel, der tilsammen faar 2 Repræsentanter.

Hvis der for de paagældende Interessegrupper findes Organisationer, der efter Ministerens Skøn kan anses at repræsentere Gruppen, kan der gives disse